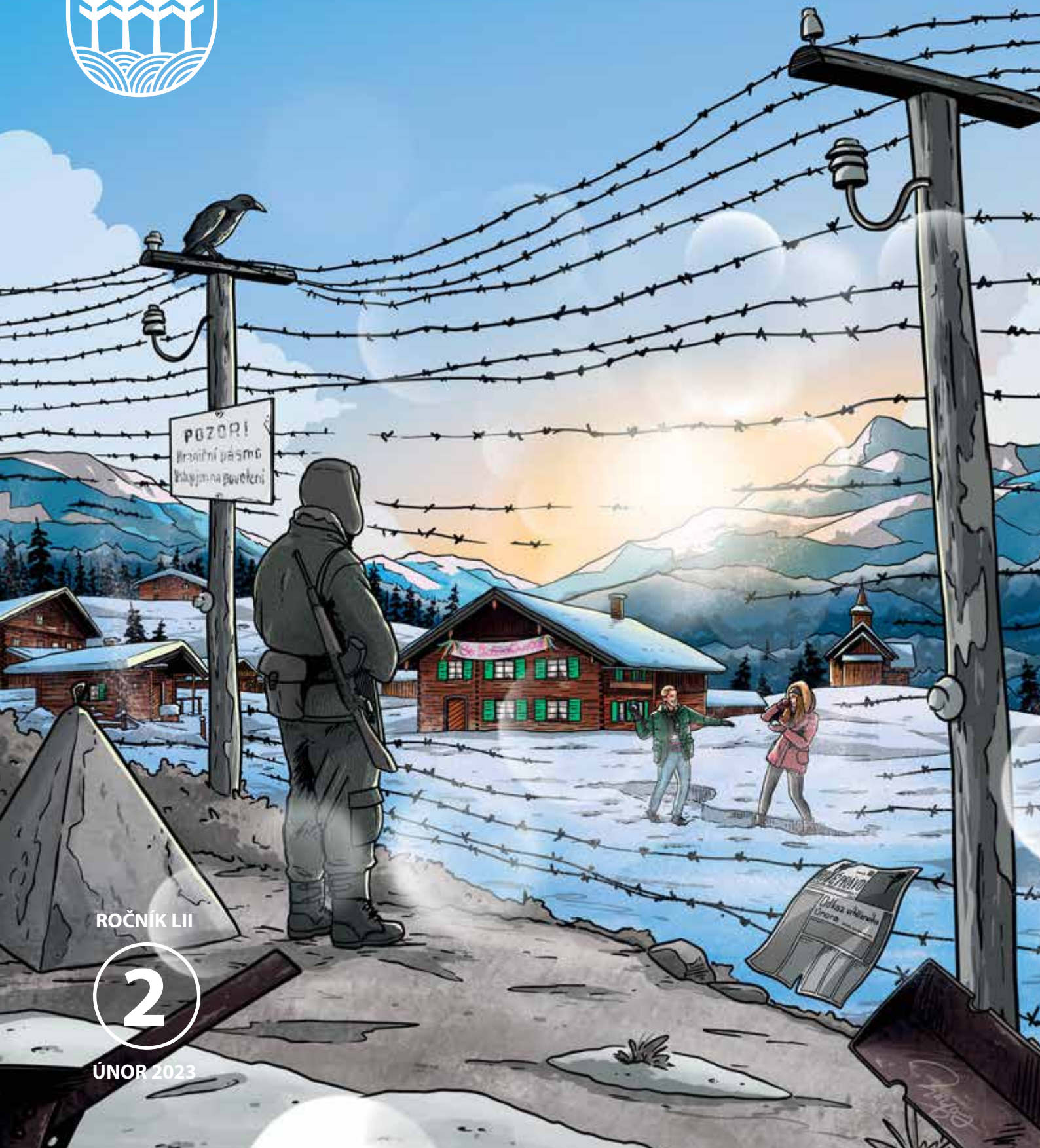

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LII

2

ÚNOR 2023

Pohádka o tom, jak Pravda a Láska zvítězila.

Prvního kola voleb ve Volarech vyhrál Andrej Babiš.

Mateřinka v knihovně poprvé...

...a za pár dní podruhé.

A opět mateřinka, tentokrát v hasičárně

Tajemná Šumava Josefa Pecky.

S Terezou Jandovou po Pacifické hřebenovce.

Foto: jp

Ples Města Volary.

Foto měsíce

Návštěvníci, pořadatelé i účinkující Plesu Města Volary se museli vypořádat s nepřízní počasí, která měla na svědomí téměř neschůdné a nesjízdné chodníky a silnice, stromy přes vozovku na všech směrech k Volarům i opakované výpadky elektřiny. Vše se však zvládlo na výbornou a atmosféra byla i díky tomu naprosto jedinečná.

Vážení spoluobčané,

obrovský hluk, vyděšená zvířata, pro mnohé určitě i bezesná noc, a nakonec ohromné znečištění města přineslo vítání nového roku našimi spoluobčany, kteří svou zábavnou pyrotechnikou vítali Nový rok. Spoluobčany, kteří nerespektují přijatá opatření, nařízení, prostě Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2020 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky. Ta byla v září roku 2020 zastupiteli přijata právě z toho důvodu, aby se v našem městě nic takového nedělo.

Není jednoduché tuto vyhlášku naplňovat vymáháním pokut, ale je jednoduché tuto vyhlášku naplňovat osobním chováním. Stačilo by, kdybychom všichni v sobě měli potřebnou část zodpovědnosti a ohleduplnosti. Pak by ten vstup do nového roku mohl být stejně bujarým, zábavným, radostným, ale hlavně ohleduplným k ostatním.

Proto apeluji na všechny občany, a nejen ty, ale i návštěvníky našeho města, aby všechny přijaté vyhlášky respektovali. Akceptovali. Dodržovali. Jedná se o naše společné poklidné soužití. Je nutné si uvědomit, že nedodržováním těchto nařízení porušujeme daná pravidla, ale co je více důležité, narušujeme klidné soužití nás všech. Ale vraťme se k již rozběhlému roku.

Leden nám ukázal, že zima umí být zimou, která do našeho šumavského města neodmyslitelně patří. I když by se dalo parafrázovat TENTO ZPŮSOB ZIMY ZDÁ SE MI PONĚKUD... Jako by se ta zima snažila dohnat vše, co doteď nestihla. Neprůjezdné a těžko schůdné komunikace, popadané stromy na silnicích i na železničních tratích, opakovaný výpadek elektrického proudu po několik dní, komunikace podobající se ledové ploše...

A na druhé straně nespočet hodin nekončné práce všech, kteří se nám snažili po celou dobu vrátit život do normálu. Hasiči, pracovníci technických služeb, energetici, vodo hospodáři, ale i záchranáři, lékaři a mnozí další, kterým za vše patří obrovský dík.

Martina Pospíšilová

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA

ZM bere na vědomí složení slibu člena zastupitelstva města Volary pana Jaroslava Maxy.

ZM rozhodlo poskytnout dotaci na činnost ve výši 400 000 Kč TJ Tatraru Volary.

ZM rozhodlo poskytnout dar z rozpočtu města ve výši 40 937 Kč ústavu PREVENT 99 na realizaci protidrogové politiky v Jihočeském kraji.

ZM rozhodlo ukončit realizaci akce: Doplnující vodní zdroje pro město Volary a zlikvidovat hydrogeologické průzkumné vrty HJ-6 a HJ-7.

Dále zastupitelé projednávali nakládání s majetkem – prodeje pozemků.

více na www.volary.cz

Z DŮVODU ÚČETNÍ ZÁVĚRKY PŘIJÍMÁME PLATBY ZA ODPAD, PSY, POZEMKY OD 1. 2. 2023. DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ.

■ **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ÚNORA 2023**

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Povolební sčítání

Volby máme za sebou. Výsledky známe všichni, a tak snad jen pár čísel přímo z Volar, kde se tradičně volilo ve třech okrscích. Volební účast je u nás, alespoň při prezidentských volbách, vždy jak pod celostátním, tak i okresním průměrem, a to vždy s rozdílem kolem deseti procent.

První kolo ve Volarech s přehledem vyhrál Andrej Babiš s výsledkem 47,63 %, když mu svůj hlas dalo 795 voličů. Druhý Petr Pavel posbíral 23,54 %, což je 393 hlasů.

Konečné výsledky 1. kola voleb

VOLARY

účast: 100 % hlasů: 57,55 %

Výsledek sice na první pohled nastiňuje výsledek druhého kola, nicméně při sečtení hlasů kandidátů, u kterých lze ve druhém kole očekávat příklon k Petru Pavlovi, a lístků odevzdaných ve prospěch Andreje Babiše a Jaroslava Bašty vychází poměr 58,1 % : 41,56 % ve prospěch prvních.

V prvním kole tedy propadlo 389 hlasů určených pěti Fischer, Nerudová, Diviš, Hilšer, jejichž voliči mají blíže spíše k Pavlovi, 79 hlasů původně určených Jaroslavu Baštovi, jehož voliči spíše preferují Andreje Babiše. Pak tu je 13 hlasů Tomáše Zímy, který nepodpořil ani jednoho z účastníků druhého kola.

O čtrnáct dní později přišlo k volbám o 164 voličů více, což je dáno relativně vysokým počtem lidí, kteří přišli volit na voličský průkaz (154).

V druhém kole získal ve Volarech Babiš oproti prvnímu 218 hlasů navíc, Pavel 436. Jako vítěz tedy z Volar odešel Andrej Babiš s 54,99 %, pro Petra Pavla se rozhodlo rovných 45 % voličů. Většina tzv. „demokratických kandidátů“ dala zřejmě hlas Pavlovi, malá část zůstala doma. A někteří hlasovali pro Babiše. Část podporovatelů Jaroslava Bašty se druhého kola neúčastnila, ti, co volit šli, se ve většině příklonili k Andreji Babišovi. Tomu se navíc podařilo zmobilizovat některé voliče, kteří první kolo vynechali. Od roku 1989 rovněž promluvila do voleb romská komunita, a to ve všech třech okrscích. Mnozí z jejich příslušníků byli volit poprvé v životě a někteří z nich se neúčastnili ani prvního kola. I zde lze předpokládat větší sympatie k Andreji Babišovi.

Zajímavé je i porovnání výsledků z Volar s okolními obcemi a městy. Volary si drží tradičně jednu z nejnižších volebních účastí v regionu. Z okolních obcí zvítězil Andrej Babiš pouze ještě ve Zbytinách a v Želnavě. Stožec, Nová Pec, Strážný, Lenora, Horní Vltavice, Kubova Huť nebo Záblatí stály ve výsledku za Petrem Pavlem. I když v některých obcích můžou za výsledky stát voliči s voličskými průkazy. Petr Pavel zvítězil, vyjma Volar, i ve všech větších sídlech na Prachaticku (Vimperk, Prachatice, Netolice).

O novém prezidentovi v druhém kole aktivně rozhodovalo více než 5,7 milionů voličů, přičemž z toho z Volar přišlo pouze 1 843 hlasů. Přesto pohled do „místních“ čísel není zbytečný a nastoluje několik důležitých otázek. Proč Volary volí jinak než většina okolních obcí s podobným historickým vývojem a skladbou obyvatel a stejně jako oblasti s velkými sociálními a ekonomickými problémy jako je Ostravsko, Ústecko a Karlovarsko? Odráží to i zde nejistotu lidí, pocit vyloučenosti či odloučenosti, potřebu nebo spoléhání se na pomoc shůry, ekonomické problémy, pocit ohrožení a nezájmu? A jsme schopni tyto starosti, obavy a problémy společně řešit? A víme o nich? Nabízí se tedy možnost pojmout volarské výsledky nejen jako součást prezidentských voleb, ale i jako pomyslné EKG dřevěného srdce Evropy. A popřemýšlet, co mu schází.

Jaroslav Pulkrábek

Ve zkratce

Tříkrálová sbírka

Jen na Prachaticku a Vimpersku vykoledovali tříkráloví koledníci ve sbírce pro charitu téměř devět set tisíc korun. V rámci celé republiky to bylo i s doprovodnými akcemi úctyhodných 154 333 151 Kč, tedy o třináct milionů korun více než v loňském roce.

Chodník

Radnice prosí občany o trpělivost s řešením situace chodníku v ulici Sídliště Míru před budovami čp. 275, 276 a 277. Problematikou se vedení města zabývá a intenzivně jí řeší.

Uhodila zima

V závěru ledna sníh, vysoká vlhkost a teploty pod bodem mrazu způsobily řadu problémů. Polámané stromy uzavřely hned několikrát silnici od Prachatic i od Vimperka a časté byly i výpadky elektrického proudu.

Hlas pro Mr. Beana

Přestože v druhém kole prezidentských voleb měli voliči vybírat mezi Petrem Pavlem a Andrejem Babišem, hlas získali i jiní. Například ve třetím volebním okrsku dostal hlas i Mr. Bean.

Volarští hasiči mají další cisternu

CAS 20 / 3500 / 400 / M2R je cisternová automobilová stříkačka vybavena 3 500 litry hasební vody, 400 litry hasební pěny a vybavena předním náhonem v „redukované“ výbavě doplněna o lanový naviják.

Cisterna byla pořízena Městem Volary, kdy město platilo celou částku vozidla. Cena vozidla byla 2 300 000 Kč.

Aktuálně probíhá zaškolování všech

členů, s obsluhou a u řidičů je nutné najezdit kondiční jízdy. Po řádném zaškolení bude vozidlo zařazeno do ostrého výjezdu. Bude určeno jako druhý výjezd, takzvaně bude krytý záda prvovýjezdové CAS při požárech a v zimním období bude suplovat DA L1T z důvodu lepší průchodnosti v terénu. Tato cisterna nahradí jednu z CAS25.

Michal Vlas, foto jp

Sbor dobrovolných hasičů ve Volarech zasahoval v roce 2022 celkem u 117 událostí a celkem u 125 zásahů.

Z toho bylo:	10 požárů	8 úniků nebezpečných látek
	25 dopravních nehod	2 taktická cvičení
	65 technických pomocí	7 činností, kde nebylo nebezpečí z prodlení

Při těchto událostech bylo 27 osob zachráněno, 22 zraněno a 4 usmrčeny.

SDH Volary zasahoval u dvaceti dalších událostí, např. otevírání bytů, likvidace vosích hnízd, dovoz vody, mytí komunikací, čištění kanalizací, tlakování vodovodů a podobně.

-mv-

Skautský začátek roku

V prosinci se všichni loučí se starým a vítají nový rok. Nejinak tomu bylo i v našem oddíle. Velké ahoj odcházejícímu roku proběhlo na chaloupce uprostřed šumavských lesů. Jezdíme sem již několik let a je to tu moc prima. I když podmínky jsou někdy trochu tvrdší a voda v blízké studánce bývá dost ledová, večery u rozpálených kamínek s kytarou, povídáním a hraním her zkrátka nemají chybu. Přes den jsme prozkoumali okolí chajdy, došli nakrmit zvířátka, a protože letos bylo počasí spíše podzimní než zimní, zahráli jsme si i lesní hry. Novoroční sněhulák sice letos ze sněhu uplácat nešel, ale z různého lesního materiálu jsme udělali lesního mužíčka, který okolí chaloupky určitě dobře ohlídá, a nakonec aspoň neroztaje s prvními slunečními paprsky.

Popřát do nového roku i našim spoluobčanům se nám pak podařilo hned na počátku ledna, kdy se konaly obchůzky tří králů. Navštívili jsme vesničky v okolí Volar, kam již po léta tradičně chodíme, a koledovali jsme i ve Volarech. Lidé nás nadšeně vítali, to bylo moc hezké. A kdo chtěl, mohl přispět do pokladničky prachatické Charity. Letos byla sbírka určena na financování domácí péče a pokladničky byly naplněné až po okraj. Děkujeme všem, kdo přispěli, každá darovaná částka pomůže těm, kdo tuto pomoc potřebují. A možná každému, kdo koledníkům otevřel, udělal radost i malý dárek – zazpívaná tříkrálová koleda, bílé zlato, kalendářík a požehnání napsané na dveře.

Tak at' je tento rok pro nás všechny opravdu šťastný.

Za skauty Klárka, Filip, Lucka

O tanku, chlebu i projektantském prknu

VÁCLAV MRÁZ

Třiašedesátiletý Václav Mráz po posledních komunálních volbách usedl do místostarostenského křesla. Soudě podle preferenčních hlasů není ve Volarech až tak neznámou personou. Přesto je asi hodně věcí, které se o něm neví. A tak jsme si řekli, že by nebylo špatné je tak trochu vynést ven.

Začneme od píky. Kde jsi se narodil, chodil do školy?

Narodil jsem se v Prachaticích a vyrostl v Houžně. Na základku jsem chodil do Lenory, pak do Volar a pak do Volyně na stavební průmyslovku.

A potom?

Následovaly dva roky vojny.

Kde?

Na Slovensku, v Martině u tankistů jako instruktor řízení bojového vozidla a následně pak jako velitel výcviku záchranných skupin.

Takže umíš řídit tank?

Umím. Dokonce jsem si na památku z vojny ponechal i tehdy vydané Osvědčení k řízení pásových vozidel do 40 tun.

A po vojně?

Nastoupil jsem do Stavebního podniku v Prachaticích. Stavěli jsme třeba nákupní centrum Libín v Prachaticích, dodělávali

ubytovnu ZVVZ v Prachaticích, stavěl jsem základní školu v Horní Vltavici a podobně. Následně jsem pracoval na odboru výstavby tehdejšího ONV v Prachaticích. Odtud jsem odešel tři měsíce před Sametovou revolucí a nastoupil v lenorské sklárně jako seřizovač brousícího stroje.

To náhodou vím, protože jsem tam pak nastoupil po tobě.

Před revolucí jsem začal studovat Energetický institut při Státní energetické inspekci. Ten byl dvaapůlletý, takže jsem ho dokončil po revoluci. Pak jsem založil svoji projekční kancelář a třicet let podnikal jako projektant. Někteří mne ale znají asi i ze znalecké činnosti v odvětví oceňování nemovitostí. Tuto činnost jsem vykonával od června roku 1987. Hezkou vzpomínku mám ale na mé jmenování soudním znalcem. JUDr. Kuchyňka jakožto tehdejší předseda krajského soudu mi tenkrát řekl, že mne jmenoval jako nejmladšího znalce v celé naší republice, a dodal: „V téhle místnosti jsem vás já jmenoval a vy si dejte pozor, abyste se nikdy nepodíval do místnosti, která je tady vedle.“ Ptal jsem se tedy, co je tady vedle? Byla tam věznice.

Už nepodnikáš?

Zabíjí se to po nástupu na radnici. Musím ještě dokončit pár rozdělaných akcí a končím. Ze dne na den to nejde. Nechci, aby mi někdo vyčetl, že podnikám, a ještě dělám místostarostu.

A nebudeš litovat, že jsi na čtyři roky zazdil podnikání? Přeci jen se pak bude hůře navazovat.

Za chvíli budu mít důchodový věk a je zde otázka, jestli tady celé čtyři roky přeci jen setrvám.

Proč?

Zatím mne ta práce zde velmi baví, je to práce tvořivá a kolektivní. Já jsem stavař a my stavaři tvoříme a budujeme. Takhle to mám nastavené. Je to zároveň ale i hezká práce s informacemi. Ale kdyby se to mělo třeba vyvíjet nekonstruktivně, nekonzistentně, tak si nejsem jistý. Dnes je nabytá informace,

něco jako nabitá zbraň, to je bezpochyby. Pokud s tou informací ale někdo neumí zacházet, tak je to jako s tou nabitou zbraní. Může nám všem velmi pomoci, ale může být také velmi nebezpečná. A protože se zde pracuje i s informacemi, je potřeba s nimi zacházet opatrně a věcně, bez všech informačních šumů a dezinformací. Na věc, která je jednoduchá, jasná a bezkonfliktní, se často dokážou ale někdy nabalit slupky účelových osobních interpretací, až se vytratí její původní smysl. Každý, kdo vlastní zbrojní průkaz, přeci ví, že zbraň je potřeba uchovávat pod určitým počtem odporových jednotek, aby se nemohla právě octnout v rukách někoho, kdo s ní buďto neumí zacházet, anebo někoho, kdo zbrojní průkaz prostě nemá a může tím nikoliv pomoci, ale velmi ublížit ostatním. Myslím si ale, že vedení našeho města i celá rada města je v tomto ohledu věci znalá a konzistentní.

Jak moc se liší práce podnikatele od samosprávy?

Jako podnikatel jsem byl zvyklý, že jeden den rozhodnu a druhý den se to někam začne posouvat. V samosprávě samozřejmě fungují jiné postupy, mechanismy i procesy. To ale není kritika, ani povzdech, je to prostě systém, který je daný současnými zákony.

Jaké máš na ty čtyři roky cíl?

Jako Jihočeši 2012 máme nějaký volební program a je tu i schválený strategický plán rozvoje města. To jsou naše noty. Určitě zde nemůžeme dělat nějakou výstavbovou revoluci. Ale v maximální míře se pokusit splnit to, co jsme společně slíbili, a když se to podaří, tak budu rád.

Jak relaxuješ?

Na to není teď moc času. Přijdu z práce a jede se dál. Ale kdybych to měl shrnout, tak určitě roztomilá vnučata, heligonka a sauna. V posledních letech se snažím ale také víc chodit. Byli tu příbuzní a ptali se, jak se jmenuje támhleten kopec? A já nevědě! Říkal jsem si, že tu bydlím celý život, a vlastně to tu ani pořádně neznám. Takže se to teď už několik let snažím napravit.

Co Mráz politik?

O mě se asi ví, že jsem člověk, který nemá rád politické strany, vždy jsem byl a jsem i dnes příznivcem občanské společnosti. To je v zásadě ale utopismus, protože politické strany si pod sebou větve samy nepodříznou. Kdo by taky chtěl svoji smrt, že? Ta představa je ale v kostce taková, že by se každý zvolený starosta obce nebo města, stal zároveň zastupitelem nějakého vyššího celku a takhle by to šlo dál až do parlamentu. Tím by stát ušetřil hromadu peněz na provoz politických stran, které jim povinně zasílá a bylo by to poměrně spravedlivější vůči občanům, protože, když už si jednou někoho zvolí, tak ten „jejich“ člověk bude zároveň součástí nějakého vyššího celku.

A co Mráz a mráz?

Myslíš otužování? Dneska už moc ne, ale třeba zase začnu. Od podzimu do jara jsem se chodil koupat v Lenoře pod Rechle. Jednou jsem dokonce způsobil menší dopravní nehodu. Splýval jsem si takhle spokojeně v řece a kolem mne plavaly ledové kry. Zrovna ale jel nějaký autobus zahraničních turistů. Řidič začal zuřivě brzdit a nabral svodidla, protože si myslel, že v té řece plave mrtvola.

A sauna?

To je vynikající záležitost. Doporučuji každému. Navíc ve Volarech má sauna letitou tradici sahající desetiletí zpět až dlouho do doby socialismu. Bývala to, a dodnes je, i důležitá společenská záležitost, tedy v tom pravém slova smyslu společenství. Na to, kolik mají Volary obyvatel, je zde saunářská lobby mnohonásobně početnější než v jiných, i velkých městech.

Jak často chodíš do sauny?

Někdy až třikrát v týdnu. Dnes ji mám ale i nově doma, protože v době covidu jsem určitě nebyl sám, kdo měl saunový abstrakt.

Od sauny k peci. Stál jsi u obnovy pece v Lenoře, a to i jako pekař. Dokonce jsi spoluzakladatel lenorské Velké lóže pekařské a jejím prvním pekařem.

No jo no, to bývalo. Pamatuji si ale, jak jsem asistoval, když v té peci pekla moje babička. Pak se tam léta nepeklo. Někdy na konci devadesátých let jsme pec opravili a začali opět péct. Láďa Skočný, Petr Hajner, Martin Janda a celá ta parta nadšenců kolem něho. První těsto přivezli nějaký příznivci pečení až z Pelhřimova a zadělávali ho ve tři ráno. To vlastní pečení mělo ale i hlubší myšlenkový podtext, protože je v tom obsažena tvořivá lidská práce. Pro lidi, kteří rezonují se živly jako je oheň, voda, země, vzduch, kdy zde ta alchymie živlů přímo probíhá, je to příjemný, a někdy až mystický zážitek.

Takže vedle řízení tanku a slovenštiny umíš i péct chleba?

No jo, ale ze začátku to bylo špatný. Nám se dařilo péct zpočátku jen ty lenorské

česnekové placky. Chleba byl trochu horší. S tím chlebem Gustíka Sobotoviče se srovnávat nedal. Já jsem pak ale pekli ten rumunský, to byla spíše taková ta nadýchaná chlebová buchta. Byl to chleba, na který jsem byl zvyklý od mala. Jiný než ten, který se kupoval v obchodě. Je v něm jen bílá mouka, nechá se hodně vykvasit, takže jsou v něm ta velká oka a je jakoby řidší. S Martinem Jandů jsme do něj někdy dávali i kozí mléko.

Říkáš zvyklý z domova. Odkud přišli tvoji předci?

Tatínek pocházel ze Šumavských Hoštic a jeho předkové z Vojslavic. Do Vojslavic přišli roku 1812 z Rousínova u Brna. Maminka se narodila v Rumunsku ve vesnici Padurea Neagra. Moje babička také, ale moje prababička, ta pocházela z Klatov. Už i tenkrát lidé migrovali za prací. Z vyprávění babičky ale vím, že maminka tehdejší a známé televizní hlasatelky paní Hedy Čechové byla naše příbuzná. Napsala tenkrát moji babičce do Rumunska, aby se po druhé světové válce vrátila s celou svou rodinou zpátky do Čech. A 6. července 1947 ji pak čekala v Praze na tehdejší Wilsoňáku. Velmi hezkou knihu o reemigrantech a několika vlnách reemigrace napsal pan Radek Ocelák. Stojí opravdu za přečtení.

A před tím jsi někdy pekli?

Ne až tady. Pekli jsem nějakých pět, šest let a pak to převzal pan Augustin Sobotovič.

Kde jsi se učil péct?

No v podstatě jako samouk, ale jezdili jsme na tzv. kukandu i do Německa, například do Finsterau, kde se také peče. Tam je zajímavé, že to děti mají i v učebních osnovách. Chodí se dívat, jak ten chleba vzniká od počátku. Samy si tam ale upečou i housky, které si udělají. Mají to v rámci výuky.

Jaký byl první chleba?

No, takový placatý. Ale my jsme měli radost, protože chutnal vcelku dobře, což je za tři.

Nějaké komické zážitky?

Jednou přijel na veřejné pečení chleba chlapík, ládoval se chlebem a ptal se, jestli by si to tady mohl změřit. My, že jo, proč ne? „Víte já jsem z Austrálie, bydlím s manželkou v Sydney a v tý Sydney je skoro všechno jídlo jakoby z umělé hmoty, i ten chleba je snad z umělé hmoty, takže my bychom si chtěli tu pec doma postavit.“ No, pomyslel jsem si své. Jenže!! Za tři nebo čtyři měsíce přišla fotka. Věrná kopie lenorské pece a na té fotce bylo zezadu napsáno: „Moc děkujeme pane Mrázi, pec máme, teď nám pošlete prosím nějaké recepty.“ Takže na předměstí Sydney stojí dnes další lenorská pec na chleba.

Nebo další perlička. Když jsme tu pec opravovali, tak zvenku to nebyl problém, ale jak opravit ten vnitřek? Ten je úzký, nízký

a dlouhý. Tam by se nikdo nevešel. Dceři Veronice bylo tenkrát jedenáct let. Kouká na mne a říká „Tati, tak já tam vlezu a tím šamotem to tam vymažu.“ Tak tam vlezla.

A poslední téma: Mráz projektant. Dělal jsi něco, z čeho jsi měl opravdu radost?

Já jsem byl asi projektant, který se trochu vymykal běžné praxi. Jsou dva způsoby, jak to uchopit. Buď toho zákazníka stále někam směřuješ a svoji představu mu předkládáš tak dlouho, až ji vezme za svou. Což je dost častý postup, protože ti lidé třeba neví a spoléhají se na projektanta, že je zkušený a že jim poradí, a v podstatě je povede.

Já jsem tohle nedělal. Já jsem vždy chtěl nějakou myšlenku od nich a tu myšlenku jsme pak vtělili na papír s tím, že bylo samozřejmě potřeba dodržet nějaké obecně technické požadavky, normy, konvence vzhledu apod. Vždycky jsem jim říkal: „Vy zde ale budete bydlet. Vy si rekněte, jakou máte představu.“ A je fakt, že když se za těch třicet let dívám zpátky, potkávám ty lidi a ptám se, jestli by něco dnes měnili, tak se mi ještě nestalo, že by litovali. A tam je ta radost. Tu pak sdílíš. A sdílená radost je o to radostnější.

Nedávno jsem se díval na seznam těch akcí. Od Nových Hutí až někam po Lipno jsme vyprojektovali zhruba nějakých 460 rodinných domků. Tuhle nám ale volali kolegové projektanti a ptali se, kolik jsme dali v prestižním časopise Můj dům za tu reklamu. Tak jim říkám, že jsme si nikde žádnou reklamu neobjednávali... A pak jsme se ale dozvěděli, že je tam na dvoustraně článek o jednom našem projektu rodinného domu. Ti manželé nám tenkrát dali svou představu, my jsme jim dům vyprojektovali, a kdyby nebyli spokojení, tak by o nás asi zrovna takhle v odborném časopise Můj dům, nepsali. To pak potěší, no.

jp

**pátek
3. 2.
8:00–15:00**

**PRÁZDNINOVÝ PÁTEK
V DOMEČKU** **DDM VOLARY, TĚLOCVIČNA VE STARÉ ZŠ**

I na pololetní prázdniny volarské DDM myslelo. Připravilo pro děti hry v tělocvičně, tvoření a zábavu na celý den.
rezervace na č.: 723 898 204

**pátek
3. 2.
19:00**

PLES ZUŠ **RADNIČNÍ SÁL**

Hraje V-Band ZUŠ Volary pod taktovkou Kateřiny Pavlíkové a Martin Vaverka & friends. Večerem provází moderátor Martin Vaverka.
ples, vstupné 200 Kč

**pátek
10. 2.
16:00**

DIVADLO LOKVAR: BROUČEK **SÁL KINA VOLARY**

Brouček, náš velký malý hrdina, zažívá největší dobrodružství svého brouččího života. S Beruškou jsou kamarádi, maminka s tatínkem mu drží pěsti a kmotřička s Janinkou z dálky dohlížíjí. A možná přiletí i žluna!
dětské divadelní představení, vstupné 50 Kč

**čtvrtek
16. 2.
18:00**

TOULKY STAROU ŠUMAVOU **RADNIČNÍ SÁL**

Oblíbené vyprávění o minulosti se starými fotografiemi s Jaroslavem Pulkrábkem nejen o Volarech a okolí.
přednáška, vstupné dobrovolné

**pátek
17. 2.
15:00**

VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE STP **RADNIČNÍ SÁL**

**pondělí
až
pátek
27. 2.
– 3. 3.**

**JARNÍ PRÁZDNINY
S DDM VOLARY** **DDM VOLARY**

Prázdniny s Domečkem jsou super! Děti se můžou těšit na hry pohybové i deskové, výlet do Stožce, řádění v bazénu, tvoření a Pirátský pátek s pirátskou výpravou a zábavou v knihovně.
na jednotlivé dny je nutné děti přihlásit na č.: 723 898 204

**sobota
29. 2.
20:00**

RYBÁŘSKÝ PLES **RADNIČNÍ SÁL**

Tanec, volná zábava, tombola... a k tomu všemu zahraje Šuma band Václava Smolíka.
vstupné 200 Kč, rezervace na č.: 602 195 870

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

Připravujeme na březen

sobota

4. 3.

20:00

NABETON

BOWLING SPORT BAR VOLARY

Vimperská kapela hrající pecky interpretů české i zahraniční hudební scény, např.: AC/DC, ZZ Top, Black Sabbath, Deep Purple, Guns N' Roses...Škwor, Kabát, Visací zámek, Lucie... a mnoha dalších.
Už jedenáctým rokem vimperská big-beat/rocková kapela brázdí různé akce a zábavy ve vašem okolí.
předprodej vstupné 100 Kč, vstupné na místě 150 Kč

neděle

5. 3.

15:00

KARNEVAL S DDM

RADNIČNÍ SÁL

Zábava v maskách je nejlepší!
Hry, soutěže a tanec pro všechny princezny, Spidermanky, muchomůrky, kuchaře, víly...

pátek

10. 3.

16:00–22:00

OSLAVA MDŽ

RADNIČNÍ SÁL

STP společně s volarským ČSŽ připravily tradiční oslavu pro všechny ženy, a to nejen z Volar a okolí. K poslechu i k tanci hraje duo Fanda & Martina.
vlastní gastronomické výtvary všeho druhu vítány

Ples Města Volary podpořili:

Městské lesy Volary s.r.o.

ZEFA

Jan Kafka

ČEVAK

Děkujeme

Školky a první měsíc v roce

V době, kdy jsem psala tento příspěvek, byla Šumava bez sněhu. Některé námi plánované akce jsme bohužel uskutečnit nemohli. Velmi oblíbená je zimní olympiáda nebo výprava na Severní pól, ale bez sněhu se uskutečnit nedají. Budeme doufat, že alespoň trochu sněhu do konce zimy napadne a dětem tyto oblíbené akce dopřejeme. Samozřejmě jsme dětem chtěli nabídnout něco navíc k jejich běžným aktivitám. Poprosili jsme naše volarské hasiče a vypravili jsme se na obhlídku hasičárny, hasičských vozů a ostatního vybavení.

Děti byly samozřejmě nadšené, protože vidět hasičský vůz zblízka, a dokonce si sednout dovnitř, je velký zážitek. Volarským hasičům děkujeme a samozřejmě se těšíme na další setkání.

Předškoláci se podívali opět do naší knihovny, kde na ně čekalo další pokračování Pohádek z kouzelné hromádky. Paní knihovnice věnovaly každé předškolní třídě jedno dopoledne, kdy děti tvořily a poslouchaly pohádku. Děkujeme za milý přístup.

Děti z lesní mateřské školy v knihovně byly v prosinci a do hasičárny se podívají, až bude velmi nepříznivé počasí a budou mít den naplánovaný ve Volarech. Co pro nás i děti z lesní MŠ bylo potěšující, je to, že si pro svou souvislou praxi vybrala studentka pedagogické školy právě tuto alternativní školku. Po opakované praxi v kamenných budovách zvolila nepohodlí lednového počasí. Jsme rádi, že i na Soumarském mostě se jí líbilo.

Lesní školce ani její praktikantce zima nevadí

Lesní školka na Soumarském mostě prožívá svou první zimu, má svou první praktikantku – studentku pedagogické školy. Nepříznivé počasí dětem v lesní mateřské škole na Soumarském mostě nevadí ani trochu. Od ranního scházení až do oběda mají děti připraven program venku. Paní učitelky využívají pro práci s dětmi nejen venkovní zázemí v areálu, ale i široké okolí.

Po několik dní si tu aktivity pro děti připravovala i studentka pedagogické školy, která se tentokrát rozhodla absolvovat svoji souvislou praxi s dětmi v lesní školce. Pro děti i paní učitelky to byla příjemná změna v jejich neměnném kolektivu a samozřejmě jsme velmi rádi, že i budoucí paní učitelky mají zájem o jinou formu vzdělávání dětí v předškolním zařízení.

Fotografie z mateřských škol pravidelně ukládáme na webové stránky, kde je máte k prohlédnutí.

Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary

České Vánoce s ukrajinskými žáky

Už téměř jedenáct měsíců se ukrajinští žáci navštěvující volarskou základní školu seznamují s českým jazykem, prostředím a kulturou. Téma vánočních tradic naší vlasti si děti oblíbily možná i proto, že jsou naše zimní zvyky v porovnání s ukrajinskými více zakořeněné, mají jasnější strukturu a probíhají po delší časové období.

Na hodinách českého jazyka pro cizince jsme stihli v adventním čase upéct vanilkové rohlíčky, naučili se zapalovat svíčky a františky, sestavili jsme betlém Josefa Lady a zazpívali jsme si několik koled.

A jaká melodie je typická pro ukrajinské Vánoce? Jmenuje se Šcedryk a u nás je známá spíše pod názvem Carol of the Bells. Před sto lety ji složil ukrajinský skladatel Mykola Leontovych.

Mgr. Jana Fistrová

Archiv jednotlivých vydání Volarského zpravodaje ve formátu pdf od roku 2008 najdete na www.kic-volary.cz.

Školní družina u jesliček

Na začátku nového roku, v období tříkrálovém, už po několik let navštěvují děti ze školní družiny místní kostel sv. Kateřiny, aby si prohlédly betlém. Znovu se zatajeným dechem naslouchaly příběhu o narození Ježíška, který jim u nasvícených jesliček vyprávěl místní pan farář, P. Karel Falář. Sváteční atmosféru umocňovaly rozsvícené stromečky, tajemné obrazy a sochy andělů. Děti nejvíce zaujala soška Jezulátka oděného do bílého oděvu, kopie slavného Pražského Jezulátka.

Jako poděkování jsme panu faráři společně zazpívali koledu My tři králové, předali jsme vyrobené přání, andílka a popřáli hodně zdraví a štěstí v novém roce 2023.

Bc. Jitka Jerhotová, vedoucí ŠD3

Florbal

Florbal je v současné době jedním z nejpobulárnějších sportů v ČR. Jeho největší výhodou je finanční nenáročnost, jednoduchost a dobrá možnost, jak přivést děti k pohybu a ke sportu. Volarské děti nejsou výjimkou a florbal si také oblíbili.

ZŠ Volary v současné době disponuje dostatečným množstvím florbalových holí,

brankami i přenosnými mantinely. V hodinách tělesné výchovy a sportovních her využívají pedagogové například různobarevné míčky, které při florbalovém nácviku umožní zapojení celé třídy, čímž se u dětí rozvíjí schopnosti orientace na hřišti.

V letošním školním roce se naše škola zapojila do turnajů ČEPScup organizova-

ných Českým florballem (mladší žákyně, Písek) a v únoru se děti z prvního i druhého stupně vydají do Horní Plané poměřit své síly s okolními školami.

Přejme jim hodně florbalového štěstí!

*Mgr. Jana Fistrová,
zástupce ředitele ZŠ Volary*

Vánoční turnaj v košíkové

Na závěr loňského roku jsme zorganizovali pro žáky druhého stupně tradiční vánoční turnaj tříd v košíkové, který byl rozehrán začátkem prosince a vyvrcholil finálovými zápasy poslední den před vánočními prázdninami.

V kategorii mladších děvčat a chlapců hrají šestáci také proti zkušenějším sedmákům. I přesto, že se tomuto kolektivnímu sportu věnují teprve krátce, předváděli velmi pěknou hru. Překvapení se ale nekonalo. Třída 7. B potvrdila roli favorita a s přehledem vyhrála.

Družstva osmiček a devítek už ukázala kvalitní basketbal, finálové zápasy děvčat

a chlapců byly napínavou podívanou. Vítězi se staly týmy 9. A.

Plná tělocvična diváků se dočkala také oblíbeného měření sil mezi naším učitelským týmem a vítězi obou věkových kategorií. S mladšími jsme remizovali, starší byli tentokrát nad naše síly...

Nejdůležitější bylo, že všichni hráli férově a vládla příjemná atmosféra.

Turnaje škol nás teprve čekají, těšíme se.

Mgr. Jan Švácha

Dřevěný vodovod

Při opravě vodovodního řádu v Mlýnské ulici se kolemjdoucím naskytl zajímavý exkurz do historie. Podél stěny výkopu byl zřetelně vidět průřez starého dřevěného potrubí.

Foto Ladislav Beran

Toulavé kočky

V loňském roce se město Volary rozhodlo přistoupit k preventivnímu opatření v podobě vstupu do kastrovačního programu, který mimo jiné nabízí řešení problematiky toulavých koček i v podobě kastrací. Loňský rok se podařilo odchytit a vykastrovat celkem 15 koček, které se po vykastrování vrátily zpět do lokality, kde byly odchyceny.

Velký dík tak patří všem, kteří se do programu zapojili, zejména bych touto cestou rád poděkoval paní Aleně Pitzmosové, která jako dobrovolník v tomto programu odvedla kus práce.

Letošní rok, doufám, nebude výjimkou, bohužel jsem v současné době uvázl ve fázi přípravy smlouvy, a tak se program opozdí.

Nicméně doufám, že se podaří se spolkem KasProCats – kastrovační program z.s. dohodnout podmínky a smlouvu uzavřít.

Věděli jste, že kastrovaná kočka je označena zástřihem levého ucha, nebo tetováním?

Aleš Valíček,
referent odboru ISM a ŽP

.. inzerce ..

HLEDÁM

SERIÓZNÍHO NÁJEMNÍKA

**DO NOVĚ
ZREKONSTRUOVANÉ GARÁŽE
S OSVĚTLENÍM**

**ŠÁRKA LIBERDOVÁ
TELEFON 606 313 111**

**ZN.:
VÝŠKA NÁJMU NENÍ PRIORITY**

CESTUJEME S KNIHOVNOU

**JAN MRÁZ:
NA „KONEC SVĚTA“
NA KOLE FAVORIT**

Více jak měsíční výlet na starém kole Favorit z Velkého Beranova u Jihlavy až k Atlantskému oceánu ve Španělsku na pomyslný konec světa v místě zvaném Fisterra.

Po stopách poutě do Santiaga de Compostela, kterou několikrát pouze lehce protněme a nasajeme tak poutnickou atmosféru.

Na 3330 km dlouhé trase zažijeme únavu i radost, trápení s defekty pneumatiky a také přespávání pod širým nebem i mosty.

**PONDĚLÍ 13. 3. 2023 OD 18:00
RADNIČNÍ SÁL VOLARY**

Nové tituly

Beletrie

Krajčo Babinská Karin: Tsunami

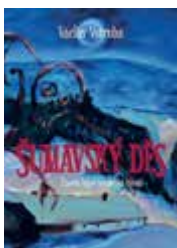
Den Eminých narozenin se kvapem blíží. Kromě členů její rodiny se však na oslavu chystá i jeden nezvaný host – minulost, kterou všichni považovali za dávno mrtvou. V návalu nečekaných emocí tak začnou ožívat události z jedné dovolené v Thajsku, která otřásla osudy všech zúčastněných. Polozapomenuuté vzpomínky se vrací se silou tsunami a hrozí, že rodinu plnou tajemství rozmetají na kousky.

Votruba Václav: Šumavský Děs, Šumavský Děs II

Podtitul: **Paměti šumavské bájně bytosti**

Příběhy z dávné i nedávné historie českokrumlovského regionu ožívají ve vzpomínkách bájně bytosti, která se rozhodla ve spolupráci se spisovatelem Václavem Votrubou sepsat své paměti. Paměti, ze kterých tuhne krev v žilách.

Cempírek Jan: Kdo se směje naposled

Novela, inspirovaná příběhem autorových prarodičů, začíná v předvečer okupace a ve vyprávění pokračuje až do konce války. Je to příběh o lásce, věrnosti, ale i nenávisti několika mladých lidí.

Končí léto 1938. Nad Evropou se stahují válečná mračna, ale venkovští mladíci Venda a Gery to zatím příliš nevnímají. Žijí cyklistickým závodem Okolo Netolic, ve kterém si to plánují rozdat o titul šampiona, ale také o srdce dívky Marie. Jenže doba sportu nepřeje. Závod, na který se vydávají, se tak rychle mění na boj o holý život.

Dutka Wojciech: Černá a purpurová

Podtitul: **Skutečný příběh lásky slovenské židovky a nacisty z Osvětimi**

Milena Zingerová, dívka z respektované slovenské židovské rodiny, je v koncentračním táboře Osvětím odsouzena k smrti. Osud jí však dává šanci: Má zazpívat na narozeninové oslavě brutalitously proslulého příslušníka SS Franze Weimerta...

Berry Steve: Císařova past

Román z řady politických thrillerů s přesahy do historie, s protagonistou Cottonem Malonem.

Kam na konci války zmizeli prominentní nacisté a jejich bohatství? Opravdu Adolf Hitler a Eva Braunová spáchali sebevraždu? Podařilo se Martinu Bormannovi, Hitlerovu osobnímu tajemníkovi, uprchnout? A kam se v posledních dnech druhé světové války podělo nacistické bohatství? Rozplétání nebezpečné sítě zavede bývalého tajného agenta Cottona Malonea do Chile, Jižní Afriky a Švýcarska. Čas se krátí a odpovědi, které Cotton hledá, mají potenciál přepsat historii a otřást celou Evropou...

Naučná literatura

Dvořák Matouš, Moro Nico: Pěšky z Paříže do Santiaga

Kniha přibližuje svatojanské poutní cestování dvou kluků, kteří se vydali z Paříže do Santiaga de Compostela. Kromě popisu cesty přes Francii a Španělsko nechybí zážitky, karamboly i setkání s různými lidmi.

Klabouchová Klára: Nahoře fouká

Klára Kolouchová je nespoutaná žena i milující matka, která s láskou, vytrvalostí a jistou dávkou sobectví naplňuje své sny. Jediná česká horečkyně, která zdolala tři nejvyšší hory světa, dobře ví, že to hezké kolem sebe si musíme vybojovat sami.

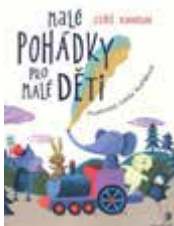
Pro děti a mládež

Kahoun Jiří: Malé pohádky pro malé děti

Ilustrovala: **Dvořáková Lucie**

Proč měl špaček špatný den? Co dovede králíček nejlépe? A co říkal děda slon? Krátké pohádky pro nejmenší vycházejí z běžných situací, které rodiče se svými dětmi zažívají dnes a denně. Berou si na paškál dětské nešvary, schválnosti, rodičovská „moudra“ a taky trochu dětskou upřímnost, která dokáže i nepříjemné věci podat úsměvně. Pohádky ve formě literární anekdoty jsou krátké, vtipné, a to pro děti i pro dospělé.

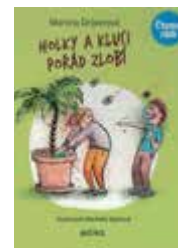
Kniha je určena dětem od 2 let.

Drijverová Martina: Holky a kluci pořád zlobí

Krátké příběhy o zlobivých dětech, kterým se jejich chování vymstí.

Pro děti od 6 let.

Sučá Romana: Mušlenčiny léčivé pohádky pro dětskou duši

Ilustrace: **RemiSazi**

Bohatě ilustrované pohádky pomohou dětem porozumět jejich emocím. Každý z nás má ve své duši kouzelnou perlu a nikdo ji neumí objevit tak dobře jako víla Mušlenka. Právě pořádá slavnostní oběd, kam zve všechny svoje kamarády. Přisedněte si také ke stolu a poznejte skřítku Kuliferdu, draka Mraka, bubáčka Strašpytlíka a spoustu dalších neobyčejných bytostí.

Pro děti od 6 let.

Fišarová Michaela: Ela v zemi trollů

Ilustrovala: **Petrová Jitka**

Chtěli byste navštívit úchvatnou zemi ledu a ohně? Ostrov plný dřímajících sopek, tryskajících pramenů, nádherných ledovců a tajemných trollů? Máte štěstí – právě na takový vás vezme holčička Ela v této knížce. Ačkoli ona to není ani tak knížka, jako Elin cestovatelský deník... Připoutejte se, odlétáme za dobrodružstvím na báječný Island!

Pro čtenáře od 8 let.

CESTUJEME S KNIHOVNOU

Jan Mráz

Na „Konec světa“ na kole Favorit

pondělí 13. 3. 2023

od 18:00

Radniční sál Volary

LETNÍ TÁBOR DDM VOLARY

PARTÁCI

„Z POHÁDKY DO POHÁDKY“

„SUPER PRÁZDNINOVÝ
TÝDEN PRO DĚTI A
JEDINEČNÁ DOVOLENÁ
PRO TEENAGERY“

Termín:

19.8. – 27.8. 2023

Cena:

5 600,-

KAŽDOROČNÍ TÁBOROVÉ RÓDEO NA BŘEHU LIPENSKÉ PŘEHRADY V NOVÉ PECI POKRAČUJE.
POJEĎTE SI S NÁMI UŽÍT TÝDEN SRANDY, NAPĚTÍ A DOBRÉ NÁLADY

Těší se na Vás PARTÁCI: Máca, Kája, Káťa, Lúca, Peťa, Adam,
primár Pepa, Patrik, Matěj a Martin.

Facebook stránka s
aktuálními informacemi

Navštívit jak se přihlásit? Zde
nebo na stránkách DDM
Přácheň

Více informací na tel.: 725 898 204

Zimní turnaj Tatranu Volary

Tradiční zimní turnaj se konal po vánočních svátcích 27. 12. 2022 a mnozí jej přivítali. Televizní ovladače či herní konzole se vyměnily za kopačky a pohyb na zdravém vzduchu. Většina hráčů to pojala se sloganem kila dolů a byl to dobře strávený den.

Na umělé trávě na TJ Tatran Volary se sešlo celkem se 7 týmů, z původních osmi jeden tým skolila viróza, která řádila téměř celý měsíc a nevyhýbala se ani sportovcům. Systém turnaje každý s každým svedl tyto soupeře: Stará Garda TJ Tatran Volary, TOP TJ Tatran Volary, Pospa tým, Beny tým, Roman tým a tým Mladých. Byl vidět celkem pohledný fotbal. Za solidních podmínek pro fotbal se mladí i staří zahřáli hrou, dobrým svařáčkem či punčem i čajem, ale hlavně se bavili fotbalem, tak jako Messi s Argentinou

a dalšími účastníky po čerstvě skončeném mistrovství světa v této hře.

Vítězem volarského turnaje se stal tým Mladých s plným počtem bodů, druhé místo tým Roman, třetí místo tým Beny, čtvrté místo tým Pospa, páté místo tým TOP a šesté místo tým Stará Garda. Nejlepším hráčem byl vyhlášen Adam Rezek z týmu Mladých, největší sympaták Marcel Katzko, který nejen dirigoval hru svého týmu, ale bavil i kousky, které fotbalově potěšily jak spoluhráče, protihráče a diváky.

Na závěr přišel pomyslný připitek s přáním zdraví, štěstí, pohody, radosti ze hry a všem pohodový rok 2023.

Žákovské týmy od přípravek po starší žáky zahájily turnaje. První velký odehráli

žáci v Bavorském Hauzenbergu a byla to pěkná prověrka všech. Osm týmů různých věkových kategorií je každoročně v úvodu ledna v tomto městě. Jde o velkou akci, kde si nejmladší hráči i hráčky užijí fotbalu, ale i zábavy. Letos se to bylo setkání po třech letech, když dva poslední ročníky přerušil covid.

Tatran Volary oddíl kopané měl na sklonku roku Valnou hromadu, na které se volil Výbor oddílu kopané. Ten nyní pracuje ve složení:

předseda oddílu: Lukáš Iliev

místopředseda: Emil Podracký

sekretář: Jan Šnelcer starší

šéf trenér: Michal Sedlák

šéf trenér mládeže: Jan Šnelcer mladší
pro VZ Ladislav Beran

..... inzerce

PRODEJ KUŘIC 2023

**FIRMA
NOVÁK
RADOMYŠL**

VOLARY – 14:00 hod.
parkoviště u pošty

Dne: 17. 3. / 14. 4. / 12. 5. / 9. 6. / 7. 7. /
4. 8. / 1. 9. / 29. 9. / 27. 10. / 24. 11.

červené, černé, kropenaté, modré, žíhané, bílé
Stáří: 20 týdnů Cena: 240 Kč/ks

tel.: 602 115 750 www.drubez-novak.cz

PRODEJ PELET ČERNÁ V POŠUMAVÍ

tel.číslo: + 420 702 132 410

www.energypell.cz

Nyní prodej pelet za akční cenu

- pelety jsou vyráběny v Černé v Pošumaví z české jehličnaté suroviny
- dřevní pelety vynikají především vysokou výhřevností a dlouhou dobou hoření nízkým obsahem popela,
- pelety vyrábíme lisováním vysušených pilin bez dalších přídavných směsí, pojiv nebo lepidel
- pelety balíme do cca 15 kg pytlů, které se ukládají po 65 ks na palety o celkové hmotnosti min. 1 tuna na jedné paletě
- pelety jsou taktéž možno dopravovat volně pomocí cisterny přímo do zásobníků u odběratelů
- **doprava po jižních Čechách je ZDARMA**

Typové označení A1 dle ČSN EN ISO17225-02
OSVĚDČENÍ číslo: O-B-02035-22

Průměr pelet: 6 mm
Výhřevnost: 17,48 MJ/kg
Popelnatost: 0,45 %
Sypná hmotnost: 668 kg/m3
Obsah vody: 6,71 %

Oslavenci měsíce – ÚNOR 2023:

3. Jana ŠVARCOVÁ	13. Alena NAGYOVÁ
4. Ján ŠEBEST	19. Jaroslava KALISTOVÁ
4. Lenka MICHÁLKOVÁ	22. Miloslava DŮROVÁ
8. Růžena KAISLEROVÁ	28. Růžena LAZAROVIČOVÁ

Předsednictvo a výbor přeji všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel

Předsednictvo STP Volary upozorňuje své členy

Předsednictvo upozorňuje členy, kteří se nebudou moci zúčastnit členské schůze a chtějí přenést hlasování na druhého člena – členku, aby se ozvali na mobil hospodáře – tel.: 724 908 803, se kterým se domluví na sepsání Plné moci.

- Dále vyzýváme členky a členy, aby na členskou schůzi přinesli s sebou ČLENSKÉ PRŮKAZY.
- Vyzýváme případné nové zájemce o členství v STP Volary (není podmínkou tělesné nebo zdravotní postižení a ani věk nerozhoduje), aby se přihlásili u hospodáře k sepsání přihlášky, podpisu GDPR, přinesli částku 150 Kč a po schválení předsednictvem jim bude předán členský průkaz STP.

Děkujeme.

Za předsednictvo František Zach

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

*Dny plynou jak tiché řeky proud,
jen bolest v srdci trvá a nedá zapomenout.*

Dne 10. 1. 2023 uplynulo dlouhých 11 let od úmrtí
tatínka, dědečka a pradědečka

Františka Tržila.

Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Vzpomínají dcery s rodinami.

21. 1. 2023 uplynulo 20 let od smrti
pana

Václava Kuberny,

lesníka z Volar.

Vzpomíná manželka
a děti Václav, Zdenka, Tomáš, Jaroslav,
vnoučata a pravnoučata.

*Ti, které milujeme,
neodcházejí,
chodí každý den vedle nás.
Neviditelní, neslychaní,
ale vždy nablízku,
stále milovaní, stále zmeškaní
a velmi drazí.*

13. a 19. února 2023 tomu budou již dva roky,
kdy nás opustili naši nejbližší

Hana a Bohumil Kološovi.

Vzpomínáme na Vás s bolestí a úctou...

*Čas ubíhá a nevrací, co vzal.
Jen krásné vzpomínky
nám v srdcích zůstávají.*

Dne 17. 2. 2023 uplyne pět velmi smutných let,
kdy nás opustila naše milovaná babička a maminka,
paní

Zdeňka Škopková-Koželuhová

z Cejsic u Vimperka.

S úctou a láskou vzpomíná
rodina Škopkova, Cejsice u Vimperka.

**Svaz tělesně postižených
v České republice z. s.**

místní organizace Volary
IČ – 751 58 944

svolává **Členskou schůzi**

na pátek **17.2.2023** od **16.00** hodin
ve Společenském sále města

Program:

1) zahájení	7) plán aktivit v roce 2023
2) ověření o usnášeníschopnosti	8) rozprava – diskuse
3) zpráva o činnosti	9) usnesení, zakončení
4) zpráva o hospodaření	10) pohoštění
5) zpráva revizorky	11) taneční zábava
6) volby	

✓ pohoštění zajištěno, domácí ochutnávky vítány, stejně tak příspěvky do tomboly

✓ hudební produkce zajištěna

✓ na této schůzi je poslední možnost uhradit členský příspěvek na rok 2023 (čl. průkazy s sebou!)

a si vás – ženy, dovolují pozvat na

Posezení u příležitosti MDŽ

v pátek **10.3.2023** od **16.00** hodin

ve Společenském sále města Volary

K POSLECHU A TANCI HRAJE

DUO FANDA & MARTINA

Vlastní gastronomické výtvary všeho druhu vítány!

pátek 10. 2. 2023, 16:00, sál kina Volary

DIVADELNÍ SPOLEK LOKVAR

BROUČEK

A byl podzim a zima a pak bylo jaro. Všechno, všechno kvetlo, a ty včely tolik bzučely, a ti chrousti tolik hučeli, a ta tráva byla taková velká, a ta rosa jako granáty, a ti ptáčci tolik zpívali, a ti cvrčci - ti se toho nacvrčeli!

Brouček, náš velký malý hrdina, zažívá největší dobrodružství svého brouččeho života. S Beruškou jsou kamarádi. Mamínka s tatínkem mu drží pěsti a kmotříčka s Janíčkou z dálky dohlížejí. A možná přiletí i žluň!

KIC EVOLARY

vstupné 50 Kč

DIVADÝLKO Z PYTLÍČKU

20. 3. 2023
16:00
sál kina Volary

O DRAKOVI

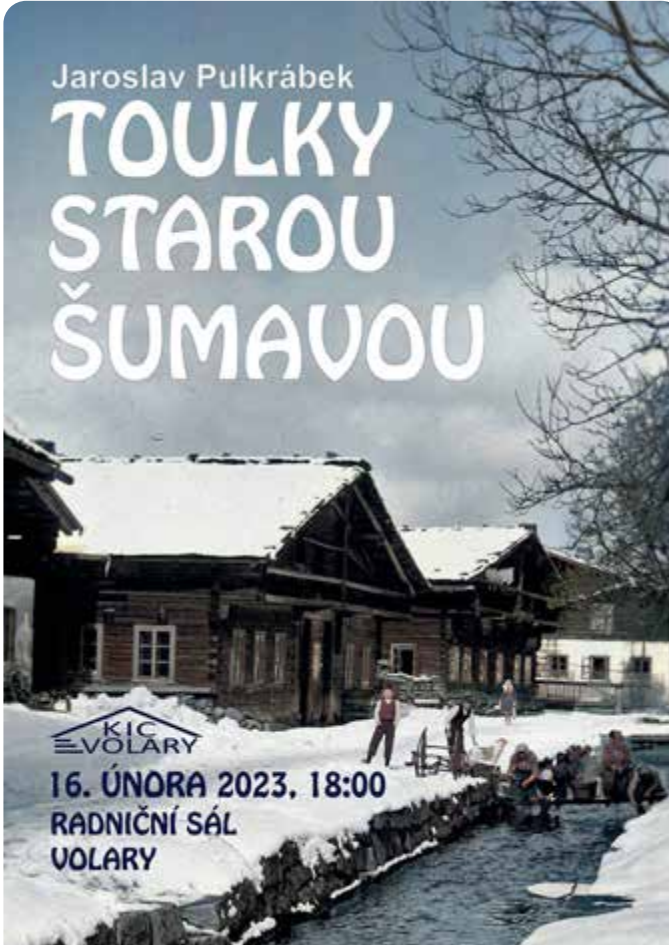

KIC EVOLARY

vstupné 50 Kč

Jaroslav Pulkrábek

TOULKY STAROU ŠUMAVOU

KIC EVOLARY

16. ÚNORA 2023, 18:00
RADNIČNÍ SÁL
VOLARY

ARABETON

BIGBEAT-ROCK/UMPERN

Arabeton je skupina, která vznikla v roce 2010 a od té doby vydala tři alba. Jejich hudba je směsí rocku, umperu a bigbeatu. Skupina má v současnosti 11 členů a koncertuje po celé republice.

4. 3. 2023

ZAČÁTEK VE 20:00 HODIN

PŘEDPRODEJ: 100,- Kč

NA MÍSTĚ: 150,- Kč

SPORT BAR

BOWLING SPORT BAR VOLARY

STRUNKOVICKÝ **O**CHOTNICKÝ **S**POLEK

UVÁDÍ KOMEDII NA MOTIVY POHÁDKY JANA WERICHA TŘI VETERÁNI

"VŠECI (NE)KRADNŮ"

SCÉNÁŘ, HUDBA A TEXTY: KAREL MATĚJKA

REŽIE: KAREL MATĚJKA A SOS

ÚČINKUJÍCÍ:

EVA BEZDĚKOVSKÁ
PAVLÍNA BOTOŠOVÁ

KAREL MATĚJKA
DAGMAR STAŇKOVÁ

AMÁLIE STARÁ
TODOUŠ PÁRTL

TODÍK PÁRTL
LUKÁŠ PÁRTL

RUDOLF TOUŠEK
VĚRA VONDRUŠKOVÁ

HUDEBNÍCI:

KAREL MATĚJKA
MARKÉTA VEJVODOVÁ

SVĚTLA A ZVUK: JAN BARTOŠ

GRAFIKA: JOLANA KIMLOVÁ

18. 3. 2023, 19:00
SÁL KINA VOLARY

KIC
VOLARY
VSTUPNÉ 90 Kč

Smrt na hranici

Přestože se Želená opona zvedla již před čtyřiatřiceti lety, její duch tu obchází dál. Ve vzpomínkách lidí z obou stran barikády, v několika málo artefaktech v terénu, torz pohraničních rot. V příbězích, knihách i filmech. Připomínají ho pomníčky rozestěté po krajině. Ty se však v drtivé většině stavěly před rokem 1989, a tak jsou určeny těm, kteří zemřeli při ochraně státní hranice. Výjimku, alespoň v našem kraji, tvoří snad jen Bohumil Hasil, jehož příběh je zde všeobecně znám. Mohlo by se tedy zdát, a často se to tak prezentuje, že těch, co položili život na „čáře“, jsou stovky, oproti několika málo v sebeobraně zastřeleným diverzantům. Ale čísla hovoří naprosto jasně, i když se některé zdroje v detailech liší. Ne vše bylo zdokumentováno či odhaleno.

Z celkového počtu 282 lidí, kteří mezi lety 1948–1989 zemřeli při pokusu překonat státní hranici, ať již z jakéhokoli důvodu, jich bylo pohraničnický zastřeleno 145. Další zabil elektrický plot lemující západní hranici, další nášlapná mina. Jiní se utopili, nebo se zřítily při pokusu překonat hranici vzdušnou cestou. Šestnáct lidí zvolilo dobrovolnou smrt, aby unikli zatčení a jeden člověk zemřel po napadení služebním psem.

Je třeba říci, že se na hranici umíralo i v období mezi koncem druhé světové války a Vítězným únorem.

Dvaadvacet pohraničnicků zabila kulka narušitele, přičemž strážci hranic mají na svědomí devět desítek civilistů.

Podíváme-li se do databáze pohraničnicků, kteří zemřeli v letech 1948–1991, narazíme opravdu na hrozné číslo, dosahující téměř tisícovky. Během služby při ochraně hranic zemřelo 952 lidí. Tedy více než trojnásobek obětí „z druhé strany“. Z toho 259 během základní vojenské služby.

Jenže to má své ale. Z onoho počtu

259 „základáků“ jen čtyři mají na svědomí narušitelé. Čtrnáct jich zemřelo při zásahu elektrickým proudem, 135 při výcviku a 92 následkem dopravní nehody. Jedenáct bylo zastřeleno při dezerci a dvojnásobek vojáků z tohoto počtu spáchal sebevraždu. V osmi případech došlo k usmrcení, když na sebe narazily dvě hlídky a považovaly se navzájem za nepřítele.

V archívních materiálech najdeme jako příčinu smrti umrznutí, pád z pozorovatelné, opakovaně zabijela mina či granát a několikrát i zásah bleskem, uhoření, pád z koně.

Velký díl úmrtí má na svědomí alkohol, žárlivost nebo šikana. V mnoha případech se však jednalo i o smrt v důsledku různých nemocí či příčin nesouvisely přímo s výkonem služby.

Od konce války do roku 1950 zemřelo 45 vojáků z povolání. Šest z toho počtu jich mají na svědomí banderovci, šestnáct padlo v boji s narušitelem. Po roce 1951 zemřelo ve službě z různých příčin osmdvacet vojáků z povolání. Oproti tomu

dvojnásobný počet spáchal sebevraždu.

U mnoha případů lze jen těžko doložit, zda dotyčný zemřel kulkou vystřelenou někým jiným, zda se jednalo o sebevraždu nebo nešťastnou náhodu.

Bohužel ani Volarsko nezůstalo v této tragické statistice stranou, ba hraje nepříjemný prim. Umíralo se zde z mnoha důvodů. Na stránkách Volarského zpravodaje jsme psali o smrti agentů CIC Bohumila Hasila a Josefa Maška – Marka. Psali jsme o vojínu Milanu Čapkovi, kterého v roce 1968 zastřelil kolega z hlídky, když se on pokoušel utéci za hranice. Všechny tři případy od sebe dělily pouhé stovky metrů. Při procházce mezi Soumarským mostem a Kamennou Hlavou narazíte na pomníčky, věnované Rudouši Kočímu, Miloslavu Mutínskému a Josefu Pekařovi, kteří zemřeli v uniformě pohraniční stráže a nedaleko Soumarského mostu je pomníček, připomínající smrt vojína pohraniční stráže Václava Vagnera, který zde zemřel při dopravní nehodě během plnění služebního úkolu v roce 1976.

Soutok Mechového potoka a Řasnice

Těch případů však bylo mnohem více. 2. května 1954 v osm hodin večer se rotný z povolání pětadvacetiletý Oldřich Mach nechal hlídkou pustit za drátěný zátaras. Znali ho a když jim řekl, že jde na nějaké jednání na 13. rotu, nechtěli po něm ani propustku. Hlídka událost nahlásila po návratu na rotu a začala sháňka. Rotný nebyl k nalezení. Následoval poplach a naháňka, do jejíhož čela se postavil náčelník štábu praporu. Pes zachytil stopu a bez zaváhání dovedl pronásledovatele k místu, kde se Mach ukryl. Ten zahájil střelbu z pistole a ta byla opěťována. Po utichnutí střelby našli Macha s prostřelenou hlavou pouhých deset metrů od hranice. Navíc po ohledání stop se zjistilo, že již byl v Bavorsku, ale dezorientován se vrátil zpět do Čech. Pítevní zpráva nehovoří o tom, zda byl zastřelen pronásledovateli, nebo spáchal sebevraždu.

Kuriozní případ, kdy opět zemřel voják z povolání a shodou okolností taktéž rotný, se stal nedaleko Kvildy v listopadu 1956. Dvojice vojáků z povolání se setkala při vyřizování služební záležitosti na velitelství v Kvildě a poté zamířili do hostince, kde se opili. Ve dvě hodiny po poledni pro ně přijeli pohraničníci z rot, aby je na saních rozvezli k jednotkám. Cestou se oba poddůstojníci pohádali, seskočili ze saní a na vzdálenost tří či čtyř metrů proti sobě tasili pistole. Vystřelili přibližně sedm ran, dvě zasáhly třiapadesátiletého rotného Jana Hochmana do břicha a do hrudníku. Svým zraněním na místě podlehl.

Alkohol spojený s žárlivostí hrál roli i v tragickém případě, který se stal v roce 1966 ve Strážném. Vojín Ladislav Kajzner měl povolenou vycházku a domluvené rande s dívkou, s níž měl vážnou známost. Když nepřijela, jel ji hledat do Strážného,

kde bydlela. Nalezl ji na taneční zábavě. Opil se, rozloučil se s ní a ze zábavy odešel. Našli ho druhý den oběšeného na opasku na zábradlí mostu mezi Hliništem a Strážným.

Smrt pohraničníků tedy v drtivé většině případů neměl na svědomí „nepřítel“, ale systém samotný. A přestože je každá smrt děsivá a krutá, zemře-li voják, či agent, je to záležitost, se kterou počítali. Umírali-li lidé, kteří pouze toužili žít ve svobodném světě, jde o zločin.

Rodina Schmidtových z tehdejší NDR se pokusila v roce 1977 o přechod hranic z Čech do Bavorska. Poté, co se jim již podařilo dostat za dráty, byli dostiženi hlídkou a Gerhard Schmidt byl před zraky manželky a dětí zastřelen. Vojín základní služby, který narušitele zneškodnil, byl oceněn za to, že při zásahu jednal tak, že ušetřil život ženy a dětí.

V roce 1952 vystřelili pohraničníci dvě stě nábojů na jedenáctiletého chlapce, který si chtěl na hraniční řece vyzkoušet vor.

Téměř tisíc tři sta příběhů, z nichž mnohé byly velice tragické, zvláště ty na straně narušitelů. Desítky z nich by mohly být bez velkých úprav zfilmovány. A nikdo již nespočítá ty, kteří byli zastřeleni a potají a beze svědků zakopáni v lese. Další desítky či stovky těch, kteří sice nezemřeli na hranici, ale byli dopadeni, odsouzeni a popraveni, zemřeli během věznění nebo byli propuštěni až po dlouhých letech. A další stovky těch, kteří byli zavřeni či perzekuováni jen proto, „že věděli, ale nepověděli“, byli v nesprávný čas na nesprávném místě anebo jen čirou náhodou. Legendy o tvrdých a neúprosných bojích na hranicích, s padlými na obou stranách, jsou však jen mýtem. Většinou šlo jen o jednostrannou záležitost.

Je to vskutku smutné čtení. Zmařené životy nikdo nenavrátí, křivdu nikdo nenapraví. Jediné, co s tím můžeme, ba musíme udělat, je vynasnažit se, aby už nikdy žádný Vítězný únor nebyl, aby žádná Železná opona již nepadla. A že k tomu občas není daleko!

Jaroslav Pulkrábek

V katastru Volar naměřena nejnižší teplota roku 2022 v ČR

Poslední měsíc roku 2022 přinesl dvě naprosto rozdílné podoby počasí. Ke konci druhé dekády jsme zažili nejnižší prosincové teploty za posledních 12 let. Na 5 stanicích v katastru Volar klesla teplota pod hranici -26 °C . Tu vůbec nejnižší zaznamenala stanice u Jedlového potoka na Stögrově Huti, kde byla naměřena teplota $-28,4\text{ °C}$. Velkým překvapením bylo, že žádná stanice v České republice nenaměřila větší mráz, a to nejen pro tento den (18. prosince), nejen pro celý

prosinec, ale pro celý rok 2022! Aby v katastru Volar byla naměřena nejnižší teplota roku pro celou republiku se stalo oficiálně vůbec poprvé. O této teplotě informovali meteorologové i v relaci Počasí na České televizi, a to i přes to, že konkrétně tato meteostanice není v síti Českého hydrometeorologického ústavu.

Těmito výraznými mrazy ale zima pro zbytek starého i začátek nového roku řekla poslední slovo. Vánoční obleva byla nezvyk-

le výrazná, a hlavně velmi dlouhá. Sněhová pokrývka roztála i v nejvyšších polohách Šumavy, což je velmi výjimečné. Teplota na Silvestra sice nepřekonalala prosincový rekord $12,9\text{ °C}$ z roku 2019, ale v dalších dnech už rekordy padly. Ale o tom až v dalším čísle zpravodaje.

Ivo Rolčík
pocasi-volary.cz
meteo-sumava.cz

Počasí ve Volarech – prosinec 2022

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	$-1,2\text{ °C}$	
minimální teplota	$-21,4\text{ °C}$	18. 12.
maximální teplota	$11,6\text{ °C}$	31. 12.
úhrn srážek	51,2 mm	
maximální náraz větru	13,1 m/s	27. 12.
sluneční svit	35 hodin	
mrazový den (min $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	27x	
ledový den (max $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	13x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	$-1,8\text{ °C}$	
minimální teplota	$-26,9\text{ °C}$	18. 12.
přízemní minimální teplota	$-29,5\text{ °C}$	18. 12.
maximální teplota	$11,7\text{ °C}$	31. 12.
úhrn srážek	47,2 mm	
maximální náraz větru	14,9 m/s	23. 12.
mrazový den (min $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	27x	
ledový den (max $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	12x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	$-2,2\text{ °C}$	
minimální teplota	$-27,9\text{ °C}$	18. 12.
přízemní minimální teplota	$-31,7\text{ °C}$	18. 12.
maximální teplota	$11,4\text{ °C}$	31. 12.
mrazový den (min $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	27x	
ledový den (max $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	12x	
arktický den (max $-10,0\text{ °C}$ a nižší)	1x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	$-2,3\text{ °C}$	
minimální teplota	$-27,5\text{ °C}$	18. 12.
maximální teplota	$11,9\text{ °C}$	31. 12.
mrazový den (min $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	28x	
ledový den (max $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	11x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	$-2,7\text{ °C}$	
minimální teplota	$-28,4\text{ °C}$	18. 12.
přízemní minimální teplota	$-31,5\text{ °C}$	18. 12.
maximální teplota	$11,0\text{ °C}$	31. 12.
mrazový den (min $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	28x	
ledový den (max $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	13x	
arktický den (max $-10,0\text{ °C}$ a nižší)	1x	

Volary, Volarský potok, 773 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	$-2,2\text{ °C}$	
minimální teplota	$-27,4\text{ °C}$	18. 12.
maximální teplota	$11,7\text{ °C}$	31. 12.
mrazový den (min $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	27x	
ledový den (max $-0,1\text{ °C}$ a nižší)	13x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Stögrova Huť – Jedlový potok	$-28,4\text{ °C}$
2. Kvilda – Perla (PT)	$-28,1\text{ °C}$
3. Žďárek	$-28,0\text{ °C}$
4. Volary, Luční potok	$-27,9\text{ °C}$
5. Jelení (Krušné h.)	$-27,8\text{ °C}$
6. Volary, Mlýnský potok	$-27,5\text{ °C}$
7. Volary, Volarský potok	$-27,4\text{ °C}$
8. Knížecí Pláně	$-27,2\text{ °C}$
9. Březník	$-27,1\text{ °C}$
10.–11. Volary, ČOV	$-26,9\text{ °C}$
10.–11. Rokytská slát	$-26,9\text{ °C}$

Ivo Rolčík, pocasi-volary.cz

Dnes máme k dispozici dvě předlohy, které zobrazují Soumarskou ulici. První z nich dle údaje archivu Atelier Seidel zachycuje stav z let 1900–1905. Protože na této fotografii je pouze jedna identická budova (vpravo), rozhodl jsem se pro srovnání použít ještě jednu, zachycující totéž místo. Tato fotografie je podstatně mladší a pochází z roku 1951. Proto je i zajímavé situační porovnání těchto předloh.

Při pořizování snímku současného stavu srovnávací fotografie mi bohužel silný silniční provoz neumožnil vyhledat lepší pozici, která by perspektivou lépe odpovídala druhé fotografii. Na soutisku map Císařského otisku stabilního katastru a současné letecké, jsou červeně vyznačené identické budovy.

V minulém čísle jsem nesprávně použil název Lenorská pro Soumarskou ulici, za což se omlouvám.

Připravil a fotografoval J. Plachý

